

کیومرث هاشمی با دو سال تأخیر به وزارت ورزش رسید

وارث ویرانی

گزارش

آزاده پیراکوه
روزنامه نگار

کیومرث هاشمی، سرپرست وزارت ورزش شد. او در حالی با فاصله دو سال بار دیگر در فهرست گزینه‌های وزارت قرار گرفت که در آغاز دولت فعلی گزینه اصلی بود اما با رویه‌ای که حامیان حمید سجادی پیش گرفتند، از گردونه خارج شد و حالا با نمره منفی که سجادی از مجلس، دولت و اهالی ورزش گرفت، با سری بالا به ورزش برمی‌گردد.

او در حالی قدم به ساختمان سئول گذاشت که مدیر کلی حوزه وزارت ورزش، معاونت تربیت بدنی وزارت ورزش و ریاست کمیته ملی المپیک را در کارنامه دارد. کاندیداتوری برای ریاست فدراسیون فوتبال و ماجرابی که بین او و وزارت وقت ورزش شکل گرفت، کیومرث هاشمی را برای مدت کوتاهی از فضای ورزش دل‌آزرده کرد اما تغییر دولت و فعالیت‌هایی که کیومرث هاشمی و برخی مدیران ورزشی در مسیر انتخابات قبلی ریاست جمهوری انجام دادند، او را در حد گزینه وزارت ورزش بالا آورد البته حمایت بدرپاش از حمید سجادی همه

احتمالات را برهم ریخت. با این اتفاق‌ها سجادی در منزلت‌ترین شرایط، وزیر ورزش شد و در تمام این مدت که بحث برکناری‌اش مطرح می‌شد، نام کیومرث هاشمی به عنوان گزینه جانشین شنیده می‌شد اگرچه جریان‌های سیاسی نام‌های متعددی را سر زبان‌ها می‌انداختند.

البته در نهایت هاشمی با برخورداری از رزومه ورزشی و در نهایت گرفتن تأییدیه از یک نهاد که پیش از این با انتخاب او همراهی نمی‌کرد، به عنوان سرپرست وزارت ورزش انتخاب شد.

هاشمی در حالی مسوولیت وزارت ورزش را برعهده گرفت که در دو سال گذشته به تأیید بسیاری از مدیران و اهالی ورزش، بدترین روزهای خود را پشت سر گذاشته است.

اگر کیومرث هاشمی دو سال پیش وزیر ورزش می‌شد حتماً کار آسان‌تری برای وزارت داشت اما امروز وزارت را در اختیار دارد که مشکلات عجیب و غریبی دارد. بهم ریختگی اوضاع فدراسیون‌ها،

روئسای که در این یکی دو سال انتخاب شده‌اند، بلا تکلیفی فدراسیون‌های زیادی از جمله ژیمناستیک، بیلپاراد و... که مشکلات مالی عدیده‌ای دارند، مشکلات مالی فراوان و حواشی رشته‌های مختلف، حکایت از این دارد که کیومرث هاشمی وزارت را در اختیار دارد که بعید است به این زودی‌ها بتوان برای مشکلاتش راه‌حلی پیدا کرد. مدیرانی که سال‌ها تجربه مدیریت در ورزش را دارند، می‌گویند تا به امروز اوضاع ورزش را اینطور ندیده‌اند و به تعبیر آنها از ورزش، ویرانه‌ای مانده است. اختلافات فراوان بین وزارت ورزش با برخی رؤسای فدراسیون‌ها که باعث شد حتی در اختصاص بودجه‌شان موانعی ایجاد شود، شرایط را رقم زده که امروز ورزش و اهالی‌اش بیشتر از هر زمان دیگری نیازمند آرامش هستند؛ کاری که می‌تواند اولویت کیومرث هاشمی باشد.

البته با روحیه‌ای که او دارد، غیر از این هم انتظار نمی‌رود و شاید همین مسأله یکی از معیارهای اصلی انتخاب هاشمی برای وزارت باشد.

خطر معاونان تحمیلی در کمین وزیر جدید آیا هاشمی حق انتخاب دارد؟

وزیر برکنار شده ورزش و جوانان، ضعف‌های بسیاری داشت اما یکی از نقاط اصلی آسیب‌پذیری او، معاونان و آدم‌هایی بودند که در کنارش حضور داشتند. نفراتی که اغلب به او تحمیل شده و باقی‌شان هم به نادرست‌ترین شکل ممکن انتخاب شده بودند.

حمید سجادی از جانب این معاونان و همکارانش در وزارتخانه لطمات زیادی خورد. معاونانی که اغلب نقشی در انتخاب آنها نداشت و از جانب دیگر بخش‌های قدرت به او تحمیل شده بودند. آدم‌هایی که از بحث بد ماجرا آنقدر قوی نبودند که بتوانند ایرادهای کار او را بپوشانند و کاری کنند که نقطه ضعف‌ها به چشم نیفتد.

حالا دوران سجادی که گذشته اما سؤال اصلی اینجاست که آیا قرار است ماجرا برای کیومرث هاشمی هم به همان منوال باشد؟ آیا هاشمی هم قرار نیست اختیار این را داشته باشد تا حداقل معاونان مهم و تأثیرگذار را خودش انتخاب کند و با توجه به نیازسنجی و کاستی‌های موجود، افراد مورد نیازش را به وزارتخانه بیاورد؟

درست است که سجادی رفته اما آن بخش‌هایی از قدرت که توان فشار آوردن به او و تحمیل نفرات را داشتند، هنوز وجود دارند. پس هیچ بعید نیست که این اتفاق برای سرپرست کنونی و وزیر آینده ورزش هم بیفتد و مجبور باشد در مهمترین معاونت خود، کسی را ببیند که هیچ فصل مشترکی با او ندارد و خودش او را انتخاب نکرده است.

کیومرث هاشمی در شرایطی به سمت وزیر شدن می‌رود که به سبب ویژگی‌های اخلاقی و مدیریتی خاص خود، نیاز دارد تا حداقل در جایگاه معاون قهرمانی، یک مدیر توانمند را کنار خودش داشته باشد که بتواند بخش اعظم درگیری‌ها و تعامل با فدراسیون‌ها را انجام دهد و از رسیدن حواشی و ماجراهای خرد به وزیر جلوگیری کند. نه اینکه مانند برخی معاونان تحمیلی، خودش منبع حاشیه و جنجال باشد و بار مضاعفی روی دوش وزیر و وزارتخانه بگذارد.

کیومرث هاشمی وزارت را تحویل گرفته که بعید است به این زودی‌ها بتوان برای مشکلاتش راه‌حلی پیدا کرد. مدیرانی که سال‌ها تجربه مدیریت در ورزش را دارند، می‌گویند تا به امروز اوضاع ورزش را اینطور ندیده‌اند و به تعبیر آنها از ورزش، ویرانه‌ای مانده است.

بازی‌های آسیایی و نتایجی که کسی مسئولش نیست

هاشمی در روزهایی قدم به ساختمان سفید رنگ سئول گذاشته که بازی‌های آسیایی در پیش است و تحلیل ناظران فنی حکایت از این دارد که ورزش ایران اوضاع خوبی در بازی‌های آسیایی هانگژو ندارد. حتی گفته می‌شود ممکن است کاروان ایران نارده‌های هشتم یا نهم سقوط کند و همین موضوع برای دل نگرانی سرپرست جدید وزارت کافی است.

حمید سجادی که سهم پررنگی در اوضاع نابسامان این روزهای ورزش دارد، در بهترین زمان رفت تا اگر ورزش ایران در هانگژو نتیجه لازم را بگیرد، کسی هم از او نپرسد چرا اینطور شده است. حالا کیومرث هاشمی تا

اعزام کاروان ایران به بازی‌های آسیایی کمتر از دو ماه زمان دارد و عملاً کاری از دستش بر نمی‌آید؛ مگر اینکه با توجه به تعاملی که با رئیس کمیته ملی المپیک دارد، کمی آرامش را برقرار کرده و بتواند در ورزشکاران انگیزه ایجاد کند. تنها کاری که در این مقطع می‌توان انجام داد، همین است و از سرپرست جدید وزارت ورزش کار بیشتری بر نمی‌آید.

در بیشتر فدراسیون‌ها، رؤسا کاری که باید انجام می‌دانند را نداده‌اند و ستاد عالی بازی‌های آسیایی به ریاست حمید سجادی، تا می‌توانسته وقت را تلف کرده و در نتیجه مسئولان اجرایی از برنامه عقب هستند. شرایط برگزاری اردوها در برخی رشته‌ها ایده‌آل نیست و تحلیل چندان قوی هم از وضعیت رشته‌ها وجود ندارد و همه اینها به این معنا است که هاشمی با وجود همه شناخت‌اش از ورزش قدم به فضایی گذاشته که حداقل در مسیر بازی‌های آسیایی برایش ناشناخته است.

رأی اعتماد بعد از هانگژو؟

کیومرث هاشمی در شرایطی سرپرست وزارت شده و تقریباً تنهاترین و جدی‌ترین گزینه وزارت ورزش و جوانان است که بعید به نظر می‌رسد به این زودی بتواند از مجلس رأی اعتماد بگیرد.

هاشمی اگرچه شاید در مجلس مقبولیت بیشتری داشته و شاید در جلسه رأی اعتماد کار ساده‌تری نسبت به سجادی پیش رو دارد اما تقویم ورزشی ایران و نزدیک بودن بازی‌های آسیایی هانگژو، برگزاری جلسه رأی اعتماد تا قبل از پایان مهر را باید تقریباً غیرممکن دانست.

نزدیک بودن این بازی‌ها، حساسیت‌های موجود و برنامه شلوغ وزارت ورزش در راه این بازی‌ها، به احتمال فراوان این اجازه را نخواهد داد تا پیش از بازی‌های آسیایی هاشمی در وزارتخانه سفت شده و از جایگاه سرپرستی به وزارت برسد.

با حمید سجادی از ابتدا تا انتها خداحافظی با وزیر اشتباهی

محسن آجرلو
روزنامه نگار

حمید سجادی یکی از عجیب‌ترین وزیران ورزش و جوانان تاریخ ایران بود. وزیری که از روز اول تنها شاخصه برجسته‌اش داشتن عکس با شورت ورزشی بود و اینکه از جنس ورزش است. شاید هم بود اما آن بعدی از ورزش که مدیرانش دلخوش به نشست روی یک صندلی هستند و سال‌های سال کاری از پیش نمی‌برند.

او چیزی حدود دو سال وزیر ورزش و جوانان بود. دو سال عجیب و بحث‌برانگیز که در نهایت منجر به کنار رفتن او شد. شاید هم اصلاً نباید می‌آمد. شاید همان روز اول که نامش در کمیسیون فرهنگی مجلس مطرح شد و تقریباً هیچ‌کس پشتیبان حضورش نشد، باید می‌فهمید که در حد و اندازه این صندلی نیست.

سجادی اما هر قابلیت‌ای که نداشت، خوش‌اقبال بود. آنقدر خوش‌اقبال که در جلسه رأی اعتماد، نمایندگان به سبب رأی نیاوردن چند وزیر دیگر، به ناچار و با اکراه به او رأی دادند تا با یکی از کمترین آرای ممکن، وزیر ورزش و جوانان شود. او خوش‌اقبال بود که دولت گزینه مطرح دیگری در دست و بالش نداشت و با آغاز تصمیم‌های اشتباه هم آنقدر گرفتار بود که دیگر نوبت به رسیدگی به ورزش نمی‌رسید.

حمید سجادی با حمایت برخی جریان‌های قدرتمند البته اقبال بلندش به وزارت ورزش رسید اما کمترین استفاده‌ای از آن نکرد. او نه تنها در این دو سال اندوخته‌ای برای خود دست و پا نکرد، بلکه اندک اعتبار باقی مانده خود در ورزش ایران را هم به باد داد و در نهایت تنها آورده‌اش ثبت جایگاه وزارت در رزومه خود بود. سجادی یک وزیر اشتباهی بود که چیزی به ورزش اضافه نکرد و حضور دو ساله‌اش اگر برای ورزش آب نداشت، شاید برای خودش نان داشت. شاید برای همین هم بود که زیر فشارهای طولانی و استغفاهای گرفته شده و هزار و یک حاشیه دیگر، خیلی محکم به صندلی وزارت چسبید و دو سال تمام دوام آورد.

سجادی در شرایطی از ورزش رفت که بعید به نظر می‌رسد حتی در دوران قدرت دوستان و نزدیکانش، باز هم به یکدمی چنین پست‌هایی نزدیک شود. شاید هم حداقل مانند وقفه طولانی و ۱۰ ساله بین مسئولیت قبلی و فعلی‌اش، حداقل یک دهه در ورزش آفتابی نشود و زمانی بازگردد که خیلی‌ها این روزهای تاریک را به یاد نیاورند.